

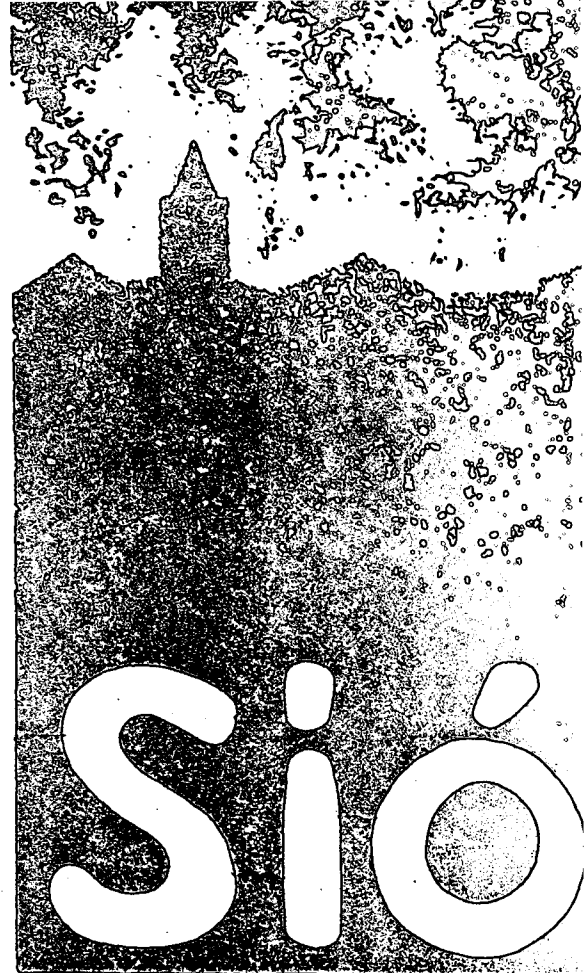
Els focs de Sant Joan

Focs de Sant Joan, Sant Pere i Sant Jaume, evocadors no solament d'un passat nostàlgic, sinó continuadors d'aquell passat. És una d'aquelles tradicions que es manté, no tant, ni tal com abas era, però sí que, a uns nivells autèntics, molt a l'inrevés d'altres coses que s'aguanten un xic forçadament, sinó del tot. No cal dir que altres n'hi ha que han quedat, per desgràcia, en un total oblit, sinó han mort del tot. Aquests focs -per Sant Joan sobre tot, per Sant Pere ja són menys, i per Sant Jaume quasi cap- són bastants, i en els carrers que es fan, malgrat l'obstaculitzadora de sempre (la Tele), hi ha un molt notable interès per a veure, gaudir de l'encesa del foc, de l'assistir al moment màxim de flama, de veure com disminueix, i queda en gran braseral.

Hi ha gent que va carrer per carrer per veure tots els focs, i lamenten en gran manera, el que alguns ja s'han cremat, que altres encara s'han d'encendre, que un es crema aci, i altre es crema més enllà. I senten, es planyen, d'haver d'admetre la impossibilitat de poder gaudir de tots com voldrien.

Presenciant els focs, a tots ens agrada de sentir els comentaris que fan els més vells, i de veure les seves mirades plenes d'anyorança. Ens agrada de sentir els pares més joves explicant als seus fills i filles, de tal i qual, que els saltaven primer que ningú...

Allí, davant de la calor, de la llum dels focs, tots mirant atents el procés de la llenya cremant-se, el fum que s'eleva, fer-se tot brases i convertir-se després tot en cendres... Se senten els últims petards. Mentres alguns ja deuen dormir, altres se n'hi van, i altres encara volen gosar, després, de la calma, de la fresca de la nit. Nits de focs purificadors.

BIBLIOTECA PUBLICA MUNICIPAL
«Grup d'Intercanvis de Recerques de les Terres Lleidatanes»
BELLPUIG D'URGELL

«EL GRUP INICIA ELS SEUS PRIMERS PASSOS»

Després de prop més d'un any de gestació, en diverses reunions a Bellpuig i Verdú, per a formar un grup obert a tots els estudiosos de les Terres Lleidatanes, finalment, el dia 9 de maig d'enguany, ens reünim una seixantena de persones en els locals de la Casa de Cultura de Verdú per a esbrinar un xic més alguns aspectes de la vida lleidatana, tanmateix una vida prou valuosa per a ésser estudiada a fons en tota la seva complexitat, històrica, artística, natural, social i econòmica en el passat i en l'avui.

Què és o què pretén ésser el «Grup d'Intercanvis de Recerques de les Terres Lleidatanes»? Cal dir, abans, que no és pas una altra entitat més. Les Terres Lleidatanes sempre han tingut una munió d'homes que han dedicat una bona part del seu temps lliure per a esbrinar i saber més de les nostres coses; alguns d'ells han arribat a assolir una categoria ben notòria. Qui no recorda, entre altres, un Pleyan de Porta, un Valeri Serra, un Enric Farreny, ja desapareguts, o un Josep Lladonosa que amb constància admirable són autèntiques figures en el camp de la investigació?

Qui els ha conegut, sap que la seva tasca ha tingut un denominador comú: una tenacitat i constància de titans en un ambient no pas massa propici. N'hem citat uns exemples clars, però la realitat és que pels nostres pobles hi ha molts, innumerables, estudiosos de temes lleidatans, homes que treballen per a fer conèixer la cultura, enderiats per a fer estimar i respectar el nostre patrimoni. Es fàcil, per tant, veure per on pensa encaminar la seva tasca el Grup d'Estudiosos: crear un ambient favorable per a tots aquests estudiosos, convocant sessions periòdiques de treball —la primera ja celebrada a Verdú i una altra en projecte per al 10 d'octubre a Artesa de Lleida—, intentant trobar uns mitjans habituals de

publicació de treballs i, amb agermanament de forces, promoure tot allò que interessi i necessiti la cultura lleidatana; cal dir que la seva tasca no és solament la investigació i n'és prova la iniciativa que ha pres per a evitar un possible trastorn ecològic prop del monestir de Vallbona de les Monges, on s'hi pensa construir una granja porcina de grans dimensions.

Aquell dia 9 de maig, en sessió matinal, es presentaren set treballs, alguns d'ells ja acabats i altres en període d'elaboració i ampliació:

«La porta romànica de l'església parroquial de Verdú», per Frederic Lara i Peinado.

«L'artesanía terrissaire de Verdú», per Ramon Boleda i Cases.

«Cervera i les fires de Verdú», per Josep Maria Llobet i Portella.

«Els imprecisos límits de la Segarra», per Gulu Sanfeliu i Rochet.

«Diferències fonètiques de les nostres comarques», per Ramon Novell i Andreu.

«Origen del mot 'Verdú'», per Joan Tous i Sanabra, i

«Nova aportació a l'estudi de la parròquia de Castellnou de Seana», per Miquel Galitó i Pubill.

Després de l'explicació de cada estudiós hi hagué uns breus moments de diàleg. Alguns d'aquests treballs seran publicats per l'Institut d'Estudis Lleidatans, entitat a la que agraïm el seu recolzament des de que en fou llençada la idea d'aquest grup, d'una manera especial a la persona de l'inquiet company i secretari de l'Institut, Frederic Lara i Peinado.

La sessió de la tarda fou destinada a estudiar, a manera de taula rodona presentada per Josep Farreny i Jordi Peiret, les possibilitats d'aquest Grup i de quina manera podria concretar els camins d'actuació en el futur.

De moment es nomenà una comissió representativa de diversos centre culturals lleidatans (d'Agramunt, Bellpuig, Cervera, Guimerà, Sant Antolí, Tàrrrega, Verdú), com a nucli coordinador. Aquesta petita comissió n'és ara la responsable de dirigir els primers passos, de promocionar i fer conèixer les seves finalitats i de col·laborar amb tots aquells qui, col·lectivament o individual, treballin en aquestes Terres Lleidatanes, com també de la redacció d'unes bases de treball i, si cal, d'uns estatuts.

El Grup d'Intercanvis de Recerques de les Terres Lleidatanes té obertes les portes a tothom. I des d'aquestes ratlles fem una crida a tots els estudiosos que vulguin col·laborar-hi, per la qual cosa us invitem a posar-vos en contacte amb la Secretaria que, provisionalment, ha quedat localitzada en la Biblioteca Pública Municipal de Bellpuig d'Urgell.

Secció d'Estudis Històrics

**Biblioteca Municipal
BELLPUIG D'URGELL**

SIO - Boletín Informativo Municipal

Director: Alcalde Sr. D. Ricardo Vicens

Sub-director: Jaime Cuñat Mata

Edita: Ayuntamiento de Agramunt (Lérida)

Imprenta G. Vicens - Guimerà, 15 - Agramunt

Redacción y Administración

*Calle de la Plaza, 1 Apartado Correos n.º 10
Agramunt (Lérida)*

Suscripción anual: España 120 ptas.

Extranjero 150 ptas.

Número suelto 12 ptas.

Depósito Legal: L. 138-1964

Moviment Agrari

El mes de maig ha estat pròdig en actes de significat agrari. Comencem per l'Assamblea de la Germandat Sindical de Pagesos i Ramaders celebrada el diumenge dia 9 de maig, a la sala d'actes de Sindicats. Com de costum l'assistència fou reduïda, només una trentena de pagesos tingueren interès per conèixer les intimitats de la Germandat. Val a dir que el local també és petit i no ens expliquem perquè van convocar la reunió en aquell indret. ¿I si aquest any als camperols els hagués donat per assistir-hi?

Comptes, memòries i pressupostos, tot s'aprovà per unanimitat. Referits al 1975 els ingressos totals foren: pressupost ordinari, 928.223'69 pts. i en el pressupost especial (reparació de camins) 591.731' ptes. Les despeses foren en l'ordinari 527.960'— ptes. i en l'especial 509.042'— ptes. La considerable diferència entre ingressos i despeses en el pressupost ordinari, correspon a unes quantitats immobilitzades que s'arrosseguen des de fa bastants anys.

Els pressupostos per l'actua exercici són les següents: Ordinari, 832.076' ptes. i especial, 499.861' ptes. En els ingressos es compta amb la participació en la quota sindical que pel 1976 ascedeix a 257.105' ptes. a la qual quantitat ha d'afegir-s'hi la corresponent a l'any 1971 que estava pendent i suma 94.008 ptes. També amb la conformitat dels propietaris es destinen per cobrir els pressupostos les quantitats procedents de l'arrendament de les herbes i de la caça que puguen, respectivament, 214.656 pessetes i 202.605 ptes.

Un acord interessant fou l'aprobació d'incloure el municipi d'Agramunt al Pla de Defensa contra les pedregades, organitzat des de Lleida, que comprén una extensa zona de la part baixa de la província. S'haurà de pagar una petita quantitat per hectàrea; però els pagesos si tot funciona com diuen, veurem eliminat el risc de la pedra.

Ja acabada l'assemblea en la seva part oficial, s'inicià un col·loqui sobre la problemàtica agrícola en general i es parlà de l'augment del preu del pa. La majoria dels assistents consideraren que seria molt convenient agrupar-se i establir un forn dels pagesos, perquè l'escondalosa desproporció entre el preu del blat i el del pa, ja passa de «castanyo oscuro». Veurem si els pagesos d'Agramunt, col·lectivament, serem capaços de fer alguna cosa en aquest sentit.

Pocs dies més tard es celebrà la festa de Sant Isidre. Tronada i caramels per la mainada la vigília al migdia; una missa bastant concorreguda el dia 15 al matí; després la benedicció de tractors i nostre lloc desfilada; i per acabar sorteig d'obsequis cedits per cases co-

mercials i industrials. La tribuna es muntà al lloc acostumat, al final del carrer Guimerà, ran de la plaça del Pou. Participaren a l'acte 132 tractors i foren quaranta els obsequis repartits. San Isidre és una diada molt simpàtica, ve bastanta gent de la comarca i són nombrosos els agramuntins que contempen la desfilada i repartiment d'obsequis.

Clourem aquests comentaris amb una referència a la Manifestació de Pagesos celebrada a Lleida el dia 25 de maig. Fent honor a la veritat cal dir que la participació de la vila fou migrada, quaranta pagesos és molt poca cosa per Agramunt, malgrat haver disminuït la gent que es dedica a l'agricultura. S'ha de reconèixer, no obstant, que per part de la Germandat no es va perdre: es donaren veus, es feu un pregó i es repartí propaganda impresa. A més, quatre formoses pancartes enarbolades per agramuntins al llarg de la manifestació deixaren en un bon lloc —almenys en aquest aspecte— a la nostra pagesia.

Com ja han informat tots els mitjans de comunicació social, la manifestació fou passada per aigua i als que van anar massa enllà els van passar per la porra. Per acabar un aclariment important: els pagesos agramuntins solament vam haver de sofrir la pluja. I tot per què en un excés d'optimisme van marxar sense paraigües.

Lluís PONS SERRA

X.è Aniversari de La Coral - Concert per l'Orleó Lleidatà

El passat dia 16 de Maig, amb el patrocini de l'Obra Cultural de la Caixa de Pensions per la Vellesa i d'Estalvis i organitzat per l'Associació del personal de de la mateixa, com a inici de la commemoració del X.è Aniversari de la Coral d'Avui, es celebrà en el marc incomparable del nostre Temple Parroquial un extraordinari Concert a carrec de l'Orleó Lleidatà, sota la direcció del senyor Lluís Virgili.

Després de molts anys d'absència envers nosaltres, la presència de l'esmentada Agrupació era esperada amb interès i així un nombrós públic es congregà per escoltar i ésser testimoni de l'impuls i la gran obra que dita entitat porta a terme pel bé del cant coral arreu del nostre país.

Començà el concert amb unes paraules de salutació i benvinguda del senyor en Josep Maria Mayoral, delegat de la

«Caixa» a la nostra Vila. En Lluís Virgili, fent una explicació de cada una de les obres, s'expressà de manera senzilla i amena on cada paraula ens arribà al cor i de manera especial en la cançó de «L'Emigrant» quan digué: «Nosaltres no esperem que marxin, sinó que esperem que tornin» mots que foren acollits amb una gran salva d'aplaudiments.

El Concert es composava de tres parts a saber: música sacra, música clàssica i música popular catalana. El repertori fou extens i variat i el mateix és com segueix: «Audite, Sillete» de M. Praetorius, «Horati Carmen» de Z. Kodaly, «Sant, Sant» de F. Schubert, «Pare Nostre» de Rimsky Korsakov, «Jesus dulcis memorian» (Cant Gregorià), «El cant de l'Alosa» de F. Mendelssohn, «A plena nit» de J. Brhams, «Soum, Soum» de N. Laclen, «Tral, tral» de M. Farla, «¡Hola, hé» Anonim del s. XVI, «El marideta» de A. Pérez Moya, «Jovenívola» de Ll. Millet, «L'Emigrant» de A. Vives, «Les fulles seques» de E. Morera, «L'Empordà» de E. Morera i «El Cant de la Senyera» de Ll. Millet. (aquestes dos darreres cançons cantades juntament amb els membres de la Coral d'Avui i dirigides pel senyor en Ramon Casals i Muntada).

Com a colofó l'Orleó Lleidatà de mans del senyor Virgili, obsequià al senyor Casals amb una placa Comemorativa del desè aniversari de la nostra coral.

En suma, una diada on la qualitat del nostre primer Orleó de la província es posà de manifest i el públic així ho reconegué i sortí compadgut.

Jaume CUÑAT MATA

AGUPUICO
BAR-RESTAURANT
DISCOTECA
 AVDA. DE LERIDA Nº 11 Monzón (HUESCA)
 TEL 40 01 85

Direcció: RAMON INGLÉS (Crích)

El pensar és de rucs per segons qui, o maquavel·lisme de via estreta

A Julio Rodriguez, autor dels «Papers de Bolivia»

El que és, és. Tothom sap distingir, del que es veu el que és, i el que no és, autèntic o fals.
Del que no es veu, ningú no n'hem de fer res.
Interessa l'avui, del demà ja en parlarem.
Hem de tocar de peus a terra,
Que la panxa vol aliments i el cap poques cabòries.
«Mente sana corpore sano»
Feia temps que no et veia, i estic veient
que ets tan ridícul i poqueta cosa com eres abans.
I pagaràs el riure, i per força has de fer el ridícul,
si a la era de l'automòbil, vas a peu o amb bicicleta.
Si en temps com els d'ara, tens més de tres fills.
I no siguis ruc home! mira que dir-te socialista
tenint dos pisos, un al poble i un altre a ciutat?
No et justifica el dir ets pare de cinc fills,
que són les suors i estalvis excessius de tota la teva vida.
Que no l'has pagat. Ni el dir que el necessites.
A la renúncia de fer vacances de tu i els teus.
A no tenir cotxe, a un règim de vida austeríssim.
No siguis ruc i vente'!!
Has de saber esconillar-te un xic home!
No compris coses que es vegin massa descaradament,
que et posin tant en evidència.
Compra or, maragdes, obrés d'art, juga a la borsa;
si tens quartos per a invertir.
Si et veuen massa bo, et diran que ets un ruc,
que això és el summum de la ridiculesa, pensaran.
Però si tu t'ho dius, et diran que ets un presumtuós.
Sigues de dretes en el fons, si vols; [Vigila doncs
o ni carn ni peix, i no tinguis por de res,
perquè pots tranquil·lament anomenar-te d'esquerres,
si t'esmunys un xic el cap, i naturalment,
sense renegar gens ni mica dels teus principis.
Fins i tot deixaràs bocabadats a molts ingenus.
I així quedaràs com un senyor davant de,
blancs i negres, rojos i blaus...
A tots, emperò, no els convenceràs,
A aquells que tal vegada ens titllen d'oportunistes,
a aquelles minories pessimistes, derrotistes, utòpiques
i dogmàtiques, que aprofundeixen tant, a aquelles segur
A aquelles que es diu, que diuen: [que no.
Que aspiren a manar d'aquí a cinc-cents anys.
Què malament devia entendre-ho, qui ho va dir!
Devia ser que, consideraven que cinc-cents anys,
podria tardar a instaurar-se el socialisme al món.
Però vaja, posats a parlar per parlar, com fem,
tot ens ajuda a passar el temps.
Perquè la política no? Saps què penso?
Si això és guerra mai vingui pau.
El que ens cal és: Tranquil·litat i bons aliments.
I que val més un pardal a la mà que cent volant.
Creu-me t'ho dic pel teu bé.
No pensis tant, deixa, que altri pensi per tu.

HISTORIA A RETALLS

El considerable augment del preu del pa que de 19 pessetes la peça de quilogram ha passat a 30 pessetes, ens convida a parlar dels sistemes de panificació utilitzats en temps pretèrits. Fa dos-cents anys a Agramunt funcionaven dos forns públics —el «Forn Nou» i el «Forn de Pujol»—, que eren arrendats anualment al millor postor. A part les instal·lacions que pogués haver-hi en alguna casa particular, tots els agramentins coïen el pa en els dos forns esmentats, fins i tot els utilitzaven les fleques, o sigui els establiments que elaboraven pa per vendre al públic.

La notícia ens arriba a través d'unes *tabbas* o plec de condicions per l'arrendament, on s'especificuen d'una manera minuciosa els drets i deures del futur arrendatari. La *tabba* del «Forn de Pujol» es refereix a l'any 1776 i la del «Forn Nou» al 1778. Són pràcticament igual i solament s'observa alguna variació en les sancions a imposar a l'arrendatari, en cas de no complir el pactat.

Normalment les obligacions de l'arrendatari consistien en **haver de donar cabal satisfacció y servitud en dit forn ab lo abast de llenya bona i revedora a coneguda de la Junta y Ajuntament y demés requisits que seran menester per courer lo pa.**

Havia de tenir el forn obert i en condicions de funcionar tot hora, dia o nit, a excepció dels dies de festa. La llenya per alenyar lo forn havia de ser seva o comprada, no de altres ni dels emprius de la vila.

L'import de l'arrendament anual l'havia de satisfer en sis pagues iguals una cada dos mesos, al Majordom de Propis de la Vila.

Els ingressos de l'arrendatari procedien de quedar-se un pa per cada vint-i-cinc pans que es portaven a coure al forn. El pa que li sobrava, atés el seu consum, se'l podia vendre; però no en podia pastar amb aquesta finalitat. L'exclusiva d'elaborar pa per vendre era de les fleques, que havien de pastar tants dies en un forn com en l'altre, la qual mesura dona a entendre que era important el volum de pa mobilitzat per les fleques. I de retruc això significa que nombrosos agramentins, més rics o més senyors, no s'entretenien a pastar a casa.

L'arrendatari tenia beneficis fiscals i altres gangues. Per exemple, l'import de l'arrendament no havia de pagar **Dret de Imposició** —un impost d'aquella època. I els animals de la seva propietat que portaven llenya al forn, eren francs de bagatge; però si venia a tomb havien de portar, com els altres, **palla y llenya als quartels**. El forn era un servei públic i si paraven de dur llenya, ni que fos per necessitats militars, el forn deixava de funcionar.

L'incompliment d'algun dels pactes establerts era penat amb multa que es repartia en tres parts: una a Sa Magestat, una altra al denunciador i la tercera a l'Oficial executor. La falta de llenya era especialment castigada, al «Forn de Pujol» l'any 1776 el **ban** o multa era de cinc sous, podent-se executar cada dues hores. Dos anys més tard al «Forn Nou» la sanció és de tres lliures la primera vegada i una lliura després per cada hora que passi sense la llenya suficient per coure pa.

Una condició curiosa era que la segona setmana de Quaresma, l'arrendatari havia de donar al Regidor segon dues lliures de cera blanca, obrada en ciris de lliura, pel monument d'aquell any. Trobem també que **no es permetra palejar dona que crio**. Aquesta prohibició fa suposar que, habitualment, les dones manejaven la pala per ficar i treure el pa del forn.

Sabem per altres documents que a l'any 1778 la quartera de xeixa —blat d'alta qualitat— valia, a preu d'entimes, 3 lliures, 12 sous i 8 diners, o sigui uns setze cèntims el quilogram. Ignorem a quan es pagava el pa a les fleques; però podem estar segurs que no existia l'escandalosa desproporció que hem de sofrir actualment.

LLUIS

Jaume Fonolleda i Aspert

“Si sóc home de partit,
és perquè he pres
partit pel meu país”

Hi ha hagut alguna manifestació pública i s'ha dit que amb un règim d'autonomia solament canviariem de centralisme, fins ara Madrid, i després, Barcelona. ¿Què en pensa d'això?

1. En primer lloc hem de veure qui diu això. S'ha dit, és cert, però els que ho han dit ni són representatius del nostre poble ni fan altra cosa que defensar uns privilegis. Als que plantegen la qüestió en els termes de la pregunta se'ls hi ha de dir si volen democràcia o no la volen, i si és el primer, han de reconèixer que els catalans tenim el perfecte dret de volguer els òrgans decisoris dels nostres problemes a casa nostra. Em sembla que està fora de dubte que qualsevol ciutadà de Catalunya s'estima més veure resolt el problema de les escoles del seu poble, poso per cas, a Barcelona que a Madrid.

Pero hi ha més. Nosaltres no sols volem un règim polític democràtic sinó també una societat democràtica i aquesta, avui dia, es per essència descentralitzada. Per tant, per a nosaltres la disjuntiva de la pregunta no té entitat.

Catalunya, a més de Barcelona, són totes les comarques i les de les nostres terres fins ara s'han vist marginades: comunicacions, ensenyança, sanitat, etcètera. ¿Vostè creu que amb un règim d'autonomia seria fàcil subsanar aquestes deficiències?

2. Evidentment, sí. Els dos precedents de la Mancomunitat (que no era una veritable autonomia) i el del govern de la Generalitat en temps de la II República ja varen demostrar-ho. En temps de la Mancomunitat les nostres comarques varen veure portar-se a cap una sèrie d'obres públiques i en temps de la Generalitat es va portar a cap una política d'ensenyament eficaç, per no citar més que dos exemples. Per governar un país se l'ha de conèixer i sols un règim d'autonomia pot portar al govern els homes que el coneixin. Des del punt de vista administratiu, l'autonomia acosta els ciutadans als òrgans decisoris dels problemes que el preocupen, i aquesta aproximació produeix la compenetració, que es condició bàsica per resoldre'ls. El centralisme tendeix, per lògica, a l'autoritarisme.

Recordo que en una ocasió que visitava una escola agrícola a Nimes (França), per a nois pagesos, en varen dir el següent: «Abans els programes d'ensenyament ens venien fets des de París. El resultat era que a penes teníem alumnes. Ara els programes els fem aquí i tenim l'escola plena». Crec que l'anècdota és ben eloqüent i això que França és un país amb una burocràcia central competent.

Quedi ben clar que per E. D. C. la descentralització administrativa ha d'ésser completada amb la descentralització política.

Les nostres comarques són eminentment agrícoles i ramaderes. Hi ha moltes protestes per la política del govern envers l'agricultura, preus, importacions, etcètera, ¿quin camí hi veu per a resoldre aquestes problemes?

3. A la meua conferència ja vaig apuntar els problemes greus que afecten a la nostra agricultura. Vaig senyalar que essent l'agricultura del nostre país, principalment de caràcter intensiu, necessitava en primer lloc els dos puntals bàsics de suport tecnològic i de suport creditici per a endegar la solució dels altres problemes que té plantejats. També vaig indicar dintre la planificació democràtica que proposem de l'economia del país, les reformes estructurals que tinguin en compte les particularitats de les nostres comarques són també precises. I també vaig exposar que paral·lelament a aquestes reformes estructurals caldrà seguir fent una política de preus que garanteixi unes rendabilitats justes als nostres agricultors. En aquest aspecte la qüestió de la comercialització és bàsica.

No fa gaires dies un important empresari agricultor del nostre país senyava que un ensiam que surt del Delta de l'Ebre ha passat per a menys mans per arribar a la mestressa de casa d'Alemanya que per arribar a la mestressa de casa de Barcelona. Això no pot seguir. Penso que un cooperativisme adient i un nou sindicalisme agrari poden ajudar molt en aquest aspecte. Si ens hem d'homologar políticament amb Europa també haurem de fer-ho econòmicament. L'agricultura necessitarà, doncs, ésser més ajudada. En l'informe del Hudson Institut d'Europa es diu que Espanya dedica solament el 8 per 100 de la inversió a l'agricultura, quan seria recomanable que hi dediqués el 20 per 100. Però si això és una opinió hi han unes xifres eloqüents que la refermen. Mentres a Espanya el cost de la intervenció estatal per persona activa agrària està en 5.137 pessetes, a la Comunitat Europea està en 26.327 pessetes. Aquest mateix cost referit a hectàrees de superfície agrària és de 332 pessetes a Espanya i de

3.051 pessetes a la Comunitat. I expressat en percentatge cost d'intervenció sobre producció final agrària, llavors els índexs són de 2,21 a Espanya i de 6,92 a la Comunitat. La realitat d'aquestes xifres palesa, doncs, la necessitat de dedicar un major esforç inversor a l'agricultura.

A Agramunt, com a molts pobles de Catalunya hi ha molta gent immigrant que s'han integrat perfectament al poble en l'economia, relacions i mitjans de vida. Vostè creu que aquesta gent són conscients que un règim d'autonomia seria beneficiós per tothom?

4. Catalunya ha rebut durant aquests anys molta gent immigrada i aquí ha trobat una major seguretat de treball i unes possibilitats de millora més obertes. Crec que tot aquell que al venir aquí amb esperit de permanència s'ha identificat amb els valors fonamentals de la nostra comunitat, ho ha fet perquè ha vist clara i definida la nostra personalitat que no l'ha aclaparat ni se li ha imposat. En ells el desig d'autonomia és també patent perquè és una conseqüència lògica de la seva integració. No poden pensar que el centralisme es bo quan aquest no ha resolt els problemes a la casa que abans era la seva. Enquestes que s'han fet demostren que també senten el problema de l'autonomia.

¿Vol dir que no hi ha una indiferència general en quant als afers polítics? ¿Vostè, com a home de partit, creu que la gent té consciència que ha de participar en els assumptes públics?

5. Primerament haig de dir que no crec que hi hagi aquesta indiferència general que diu vostè. Cert és que hi pot haver un grau major d'interès per la cosa pública en uns llocs que altres però això no és significatiu. A nivell general crec que la nostra societat és conscient que la cosa pública ens pertany a tots. Els anys passats varen crear un clima de confort i comoditat. Tot se'ns donava fet y pensat però els resultats estan a la vista. Si sóc home de partit és perquè he prèns partit pel meu país i per tant ajudar a portar-li les idees que jo estimo bones és una tasca útil i honrosa. Les idees no s'obren pas per si soles. Ens caldrà temps per a construir els fonaments d'una autèntica democràcia, però estimo que per aquest ideal val molt la pena «perdre-hi» hores. Jo crec més en les virtuts de l'home que en els seus defectes i per tant lluitar per a fer acceptable la tolerància, cohesionar i tornar la dignitat al poble de Catalunya em sembla —com he dit abans— una tasca molt honrosa.

Cicle de Conferències Socio - Polítiques

Els dies 6, 13 i 20 de maig es donaren les tres darreres conferències polítiques del cicle que un grup d'agramuntins havia organitzat i que tingueren lloc en el marc de la sala d'espectacles del Casal Agramuntí.

Sota el lema de «Per una Catalunya nova», tres representants del Reagrupament Socialista i Democràtic de Catalunya, avui Partit Socialista de Catalunya, ens parlaren de: «Què és el socialisme democràtic», «La democràcia a les comarques» i «Una política al servei de Catalunya».

Encetà el parlament el jove Xavier Maurel, el qual esbossà a grans traços el paper del Socialisme dins els Estats democràtics i quines eren les fites a aconseguir en el nostre país per tal d'arribar a un Estat democràtic. A continuació, En Vicenç Ximènes ens parlà de les lluites que la pagesia de les nostres comarques havia tingut de lliurar per anar, poc a poc, assolint les seves reivindicacions de classe, així com també els punts bàsics del programa del seu partit pel que fa referència a l'agricultura. Prosseguí els parlaments En Joaquim Arana, qui parlà dempeus, en record i homenatge a la memòria «del gran socialista, fill d'aquesta vila, Enric Brufau». Els dos-cents assistents es sumaren a l'homenatge amb un càlid aplaudiment. Continué l'orador explicant els camins pels quals es pot arribar a la democràcia, a la que va comparar amb un nadó, que qualsevol mal aire pot enviar a la fossa. Exhortà a tots a ajudar a aconseguir i consolidar la democràcia d'una vegada i per sempre i que si per aconseguir-ho s'ha de negociar es negociés. Que l'única cosa que era innegociable era Catalunya. Seguí als tres parlaments un llarg i animat col·loqui.

L'Esquerra Democràtica de Catalunya fou presentada a la nostra vila per En Jaume Fonolleda i Aspert, en la conferèn-

cia del dia 13. El conferenciant explicà, en primer lloc, el perquè el seu partit s'anomenava d'esquerra. Per a ells ser d'esquerra era estar en una busca constant per tal de trobar, en cada moment, les solucions adequades als problemes que es plantegen. Digué el senyor Fonolleda que el seu partit no vol ser l'hereu de l'Esquerra Republicana, el partit majoritari l'any 1931, doncs creu que aquest acomplí la seva missió i que ara són unes altres les circumstàncies. Preconitzà l'eficàcia de l'economia de lliure iniciativa, però sempre controlada per tal que aquesta no pogués transformar-se en monopolista o oligàrquica. Per a finançar una política social avançada, digué, és necessària una reforma fiscal ben feta. La democràcia és cara, però el car, a la llarga, sempre resulta ser el més barat.

Miquel Roca i Junyent, sots-secretari general de Convergència Democràtica de Catalunya ens parlà, el dia 20, de «La democràcia, avui». Convergència Democràtica de Catalunya fou fundada l'any 1974 per una sèrie de grups que fins aquell moment s'havien dedicat primordialment al que en podríem dir fer país i que cregueren que havia arribat l'hora de, a més a més, fer política. El conferenciant explicà que la ruptura, mot potser no massa afortunat, però que havia agafat peu, era inevitable per aconseguir avui la democràcia i que aquesta no seria assolida plenament en l'Estat espanyol si no passava per l'autodeterminació de tots els pobles que el formen. Nombroses preguntes del públic assistent animaren un llarg col·loqui.

Es necessari remarcar ja una vegada acabat el cicle, la correcció, civisme i atenció que en tot moment manifestà el públic en totes i cada una de les conferències. Una veritable lliçó política molt clarificador.

BERTRAN

LLENGUATGE

Sovint sentim dir:

Els que vulguin jugar que vinguin (aquesta frase és incorrecta). **Qui** vulgui jugar que vingui (aquesta és la frase correcta).

Els que és una traducció del castellà **los que**.
Ex.: **Los que** quieran jugar que vengan.

MOTS INCORRECTES

Anaquel
Bueno
Coto
Después
Espuela
Fàbula
Gemelos
Gemelo
Halago
Immediacions
Jefe
Laguna

MOTS CORRECTES

Prestatge, postada
Bé
Vedat
Després
Esperó
Faula
Bessons
Botó de puny
Afalac
Voltants, volts
Cap, dirigent
Llacuna

Procurem escriure'ls sempre bé.

La correcció en l'escriptura només la lograrem quan tinguem normalitzada l'escola i tots els mitjans de comunicació social. Cal congratular-nos que s'hagi començat l'ensenyança del català als col·legis perquè és, aquesta ensenyança, una de les pedres fonamentals que ens caldrà assolir sense timideses per a portar a bon terme la normalitat de la llengua. Només ens cal desitjar que cada any anem a més i d'una manera ben efectiva.

P. M. G.

FIBAL

Sastrería y Confecciones para Caballero y Niño

Plaza del Pozo, 14 Teléfono 39 07 36
AGRAMUNT

Antonio Montané Farré

Maderas del País y de Importación
Aserradero Mecánico en Las Bordas

Calle Piedad, 25 Teléfono 21
BOSOST (Valle de Arán)

José Alós Guillaumet

COLOCACIÓN DE TECHOS DE ESCAYOLA

(con 9 años de experiencia en el oficio)

VENTA DE PIEZAS DE ESCAYOLA Y CORNISAS
varios modelos

OBJETOS DE JARDIN Y TERRAZA

Tiestos, Mesas, Bancos, Jardineras, etc.

Domicilio: Calle Vilavella (Pisos Marina)

1.º 1.ª - parte trasera

TIENDA EN CALLE DE SIO

Teléfono 39 00 86 AGRAMUNT (Lérida)

L. COMENGE

PINTOR - DECORADOR

EMPAPELADOS - MOQUETAS - CORTINAJES

Avda. J. Mestres, 7 - 2.º

AGRAMUNT

Teléfono 39 02 08

Coses de la Parròquia

CONFERENCIES I REUNIONS

El dia 8 de maig comenà el curset prematrimonial que es va acabar el dia 5 de juny, fent-se una conferència cada dissàbte. Els inscrits foren una vintena de paelles.

Una reunió de catequistes tingué lloc el dia 11 de maig, a les 5 de la tarda, analitzant la labor que s'anava fent; després, a les 10, es reuniren els pares dels infants que han fet la comunió aquest any i dels que l'han de fer l'any vinent.

ROMERIES I EXCURSIONS

Respecte la peregrinació a Lourdes amb malalts, es va tancar la inscripció el dia 31 de maig. Els preus per persona són: categoria C, 5.200 pessetes; categoria D, 4.900 pessetes; els joves «brancardiers» (portadors de lliteres), 3.300 pessetes; les noies que acompanyen els malalts, 4.000 pessetes; i els malalts, 3.200 pessetes. Els dies de la peregrinació seran del 23 al 27 de juny.

El dia 12 de juny, tal com s'acostuma a fer els altres anys, es farà una visita, especialment dedicada als infants de la primera comunió, a la Verge de Montserrat, els quals abonaran 50 pessetes cada un. Poden acompanyar-los altres persones, al preu de 200 pessetes.

Una trobada regional de viudes es celebrà el dia 30 de maig al Castell del Remei. Hi foren convidades també les viudes d'Agramunt, acceptant algunes la invitació. Es veu que hi ha algunes parròquies on les viudes es reuneixen periòdicament per a tractar de problemes que les afecten.

CAMPAMENTS

CAMPAMENT «VERGE DEL SALGAR»

S'organitzen els següents torns:

Noies, de 11-14 anys, del 27 de juny al 11 de juliol.

Nois, de 11-14 anys, del 11 d'agost al 25 d'agost.

Nenes, de 8-11 anys, del 25 de juliol al 8 d'agost.

Nens, de 8-11 anys, del 8 d'agost al 12 d'agost.

Inscripcions al despatx parroquial.

AL CASAL DE SANTA MARIA DE MEIA

Nenes, de 7-10 anys, del 4 al 18 de juliol.

Nens, de 7-10 anys, del 1 al 15 d'agost.

Nenes, de 11-14 anys, del 18 de juliol al 1 d'agost.

Nens, de 11-14 anys, del 15 al 29 d'agost.

Per més informació a la Parròquia.

OPERACIO BANCs NOUS

Finalitza la primera etapa, la qual ha consistit en col·locar tots els bancs de la nau central del temple. S'han rebut més donatius, per un valor de 41.000 pessetes, les quals junt a les que es portaven recollides, totalitzen unes 173.000 pessetes.

DIVERSOS

El dia de sant Isidre, es féu una missa en honor del Sant, i el dia de l'Ascensió, seguint la tradició, celebraren la comunió els infants de la Parròquia.

C.

MOVIMENT DEMOGRAFIC

MES DE MAIG

NAIXEMENTS:

Ramon Muixi i Albareda dia 10
Núria Bertran i Puigpinós » 28

MATRIMONIS:

Antoni Nadal Cos amb
Josefina Márquez Ortiz dia 15

DEFUNCIONS:

Francesca Sisteró Vilalta, 82 anys, dia 4
Lluïsa Fernández Pérez 96 » » 4
Francesc Valls Badia 73 » » 10
Dolors Solé Farré 34 » » 15

Salón Riart

BELLEZA Y ESTETICA PARA LA MUJER

- MAQUILLAJES
- Depilación a la Cera
- MANICURA

Guimerà, 14 Agramunt

PLUJA CAIGUDA DURANT EL MES DE MAIG

Dia	litres	m. ²
8	11	
> 10	1'8	»
> 19	0'4	»
> 25	10	»
> 28	5'5	»
> 29	13'5	»

Total 42'2 litres m.²

L'Observador: DEUDAT PONT

TAPIZADOS DE COCHES Y MUEBLES

TAPICERIA RECASENS

Plaza Pozo, 6 Tel. 390140 AGRAMUNT

De cinema

per Josep Farrerri

Han estat, per sort, bastantes les pel·lícules bones que hem pogut veure des de l'últim SIÓ: «Chinatown», de Polanski; «Els passatgers», de J. M. Barreo (espanyola); «Primera plana», de Billy Bilder; «La cara de l'orquídea», de Patrice Chereau; «Furtius», de Borau (espanyola); «Jhonny i Clementina a l'Oest», de Bruno Buzzeto; «Els germans Marx en les carreres», de Sam Wood; «Barrabàs», de Fleischer... Cito de memòria, no sé si me'n deixo alguna. Totes aquestes pel·lícules es mereixen l'espai sencer del que disposem per a parlar-ne mínimament, i com a cosa de novetat, sobre totes, «La carn de l'orquídea», de Chereau, en quant a qualitat; ja que l'espanyola «Els passatgers» ho és tant o més d'original que aquestes, però no la considero tan important. Malgrat tot, crec que serà més convenient parlar de la pel·lícula «Furtius», ja que és, en molts aspectes, em sembla, de més interès general, i per què ens toca de molt aprop la seva temàtica.

Es desenrotlla la trama, en un vedat de caça en el qual hi viuen una dona i el seu fill. Aquest fill i la seva mare, es mantenen fonamentalment en el bosc, o vedat, de les peces que hi cacen de manera illegal. Burlant la vigilància dels guardes, cacen conills amb llaços, i amb grossos paranys, guineus i llops, i, amb l'escopeta cérvols. El bosc, aquell terreny, el vedat de qui és? El cas és que un governador civil i els seus amics, el tenen fitat, i amb una veda de cinc anys perquè la caça sigui més feta.

El caçador furtiu, i sa mare, es venen la carn, i la gent del poble se n'alimenta; però la gent que té el vedat només caça per al gust de fer-ho, per aconseguir un exemplar el més gros millor, amb unes banyes enormes que passaran, degudament dissecats —els caps de cérvols— a decorar les parets de les seves mansions senyorials, per així ensenyar-los a les seves amistats, orgullosament, com a conquesta seva. Resulta que, el governador civil, és germà de llet del caçador furtiu, sembla com si hagués estat adoptat per aquella dona que viu al bosc amb l'altre fill, el legítim. Veiem, que aquest no pot caçar legalment al bosc, allí on viu, d'allí on és. En canvi, el germà de llet n'és l'amo i senyor d'aquest vedat. A vegades diu: —Quina pau es respira ací. Quins aires més purs que hi ha! Poc s'adona aquella poderosa gent de ciutat, dels problemes d'ací, d'aquesta gent marginada, reprimida, frustrada, que viu com a oculta en aquest bosc.

José Luis Borau ha manifestat que volia fer una pel·lícula amb la Lola Gaos i un bosc, i que aquesta idea l'hi havia acudit després de la visió, o el record, del personatge que aquesta gran actriu va interpretar en la pel·lícula de Luis Buñuel «Tristana», en la qual porta el nom de Saturna. Aquí, a «Furtius», es diu Martina, però diu ell, que aquest personatge intenta, en certa manera, representar Saturna i a la vegada, aquesta, el país. Ja sabem que Saturn fou un personatge de la mitologia grega, del qual s'explica que devorava els seus fills. Un país amb un exagerat, o malentès amor als seus ciutadans, pot fer com aquella mare del film que té el seu fill tan emmarat, el qual queda anul·lat completament. Una vegada vist l'engany de la mare, el fill la mata, donant-li el consol d'una mort sense pecat? (recordem que la fa confessar abans). Ell, el fill, havia conegut un amor autèntic amb la noia, havia trencat l'incest amb la seva mare, que ella volia mantindre —per això va matar la dona del seu fill—. A aquest amor descobert pel fill podem dir-li felicitat, llibertat. A les tres coses hom, quan les ha conegut, l'hi és molt difícil de viure sense elles, i més quan un sap que són de dret el gaudir-ne. I si no es tenen, i hom està degudament conscienciat, lluita a mort per aconseguir-les. En aquest cas, el protagonista al ser traït per sa mare, i matarla, no té més remei que transigir fent-se guarda del bosc. Veiem que la venjança no l'hi ha servit per res. Ha estat absorbit pel sistema establert.

Borau no pretén fer emocionar, sinó fer veure, fer comprendre, fer pensar. A més, fuig dels tòpics i efectismes, apartant així els espectadors del gaudir superficial, i obligant-los a mantindre'ns en una constant actitud crítica. També es quiva l'analitzar i descobrir les arrels dels nombrosos problemes plantejats, paternalisme, repressió, institucions, autoritat, família, religió, venjança, etc. Considerant que ens dona les suficients dades, deixa que nosaltres arribem a conclusions.

Es ben evident que el film no és un pur argument anecdòtic, més o menys ben fet, sinó que mitjançant aquest, apunta coses que molt poques vegades han estat dites, vull dir, apuntades. Es més difícil, o sinó més efectiu, a vegades, posar el dit, no a la llaga, sinó per tot el voltant d'aquesta.

Leñas y Carbones

F. Santamaría e Hijos

Santa Esperanza - Tel. 390387

Estación Servicio Agramunt

Pista - Terraza - Piscinas - Discoteca - Snack-Bar

Restaurante

Teléfonos 390202 y 390802

Sección Engrase y Lubrificantes

Exclusivitat * Draperia Anglesa i Francesa
Camises - Corbates - Articles Home

Sastreria Univers

Tailleur Sastre

Avda. Carlemany, 79 - Tel. 21286 LES ESCALDES

Valls d'Andorra

Comerç JOAN ESCOLA

Guimerà, 3

AGRAMUNT

Papers pintats de les millors Cases

COLOVALL - SHART - LANCEL, PRESTIGI

Extens assortit d'obsequis per a Llistes de Boda

Cristalleries, Vaixelles, Porcellanes, Làmpares, etc.

FERRETERIA - PINTURES - Estanteries Metàliques

Manos juntas

NICE

Tenia entre mis manos verde leño,
hojas verdes, raices de inocencia,
cielo sin nubes, tierra de experiencia,
amalgama de paz y bravo empeño.

Revestia la cara de mi sueño
un deseo de luz en la conciencia
de volar en altura, y en su esencia
un lucero minúsculo en diseño.

La esperanza con tallo de grandeza
ha dejado una estela de ternura
en el mar sin trasfondo de impureza.

Mi plegaria se eleva tierna y pura
y se convierte en luz, donde se empieza
la verdad de la mística andadura.

Para buen servicio

Funeraria (Casa Romá)

Rapidez... Economía...

Servicio Oficial
único de
EL OCASO, S.A.

Merced, 19
Teléf. 390309
AGRAMUNT

BELLES ARTS

Plaça Mercadal

Si durant l'estiu tens bona sombra
tanmateix a l'hivern ets solejada
més, a tot temps seràs la trobada
de persones grans i mainada.

De vegades em pàsejo
mirant pels quatre costats
que bé s'està aci dalt, penso,
No ja pòls, res està contaminat.

Cases totes igual d'alçada,
davall, arcs de pedra picada,
calçada que les separa,
revoltejant la plaça.

Faroles al cercat,
pista gran, ben estocada
bancs per a relaxat,
font al mig il·luminada.

Verts i ufans arbusts
frondosa arboleda,
per a tots els gustos
una variada arboleda.

Poncelles, rosetes i roses,
són la vida del quadrat
boniques com les belles coses
sobresortint cofoies del roserar.

Josep Padullés Puig

Tramitaciones,
Automóviles,
Pasaportes y
Expedientes
en general

Gestoria FEIXA

Zapateria, 6

AGRAMUNT

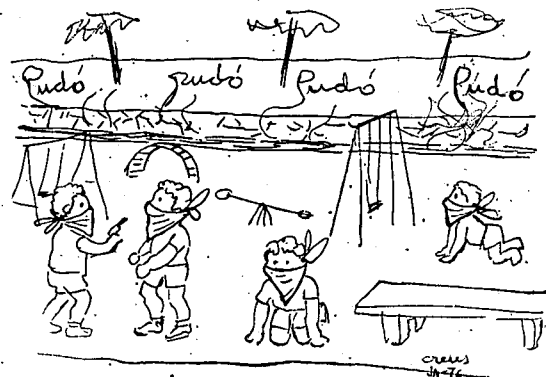

MAQUINARIA AGRICOLA

JOSE MARTORELL

ROS ROCA S.A.

LA INDUSTRIA
DEL REMOLQUE

LA CANALLA AL PASSEIG

—¡¡ Aquets crios !!... Ara que tenen més gronxadors
es posen a jugar a lladres.

El Municipio

El Ayuntamiento Pleno y la Comisión Municipal Permanente en sesiones celebradas durante el mes de Mayo, adoptaron los siguientes acuerdos.

CARENCIA DE PERSONAL. A la vista de la falta de personal de peonaje motivada por excedencias y enfermedades se faculta al Concejal Sr. Figuera para contratar con carácter eventual uno o más peones.

PARQUES Y JARDINES.

Se acuerda que D. Tomás Jové Garriga, se encargue de la poda de los árboles y cuidado de las plantas.

EQUIPO ALTAVOCES.

Seguir los trámites iniciados para la adquisición de un equipo de altavoces.

LIMPIEZA RIO SIÓ.

Proceder con carácter inmediato, a la limpieza del mismo desde el Puente de Hierro hasta el de la Carretera de Puigvert.

Informe sobre reunión celebrada en Tárrega relativa al estado de la carretera Comarcal de Artesa de Segre a Montblanch.

LICENCIAS DE OBRAS.

A D.ª Rosina Omedes de Mafet, reconstruir valla corral.

A D.ª Dolores Esteve Ferrer, realizar reformas en cuarto aseo.

A D.ª Joaquina Miralles Castellá, construcción de un tabique en el despacho de Avda. J. Mestres.

A D. Alejandro Farré Llahí, cubrir resto patio Arrabal de Puigvert.

A D.ª Purificación Jiménez, tapar huecos interior piso y recubrir escalera Calle Vilavella.

A D. José López Ortiz, elevar a definitiva licencia provisional construcción vivienda, en partida Comain.

A D. Alejandro Omedes Gelabert, por idem. Arrabal S. Francisco.

A D. José Prat Marsol, revoque y pintado parte lateral y trasera vivienda Avda. J. Mestres y construcción acera carretera.

A D. José Puig Querol, obras interiores vivienda calle Castillo.

A D. Juan Escolá Plá, rebajar pavimento local Bajada Escuelas.

A D. José Farré Solans, tapar agujeros tapia corral Arrabal S. Francisco.

A D. Salvador Blanco Simó, vallar y cubrir un terreno en Arrabal de S. Francisco.

A D. Ramón Borges Vendell, prórroga permiso construcción en Avda. J. Mestres.

A D.ª Josefa Lombardo Molina, obras interiores en casa Plaza Olmo.

A D. Pedro Beas González, revoco y pintado fachada casa Calle Calabaza.

A Construcciones Llobarse S. A. construcción de un edificio de 24 viviendas de Protección Oficial en Santa Esperanza.

A D.ª Rosa Cluet Parcerisa, conectar canaleras desagüe casa Estudios Viejos.

A D.ª M.ª Carmen Escolá, construcción de un cuarto aseo en casa Avda. J. Mestres.

A D. Valentín Amigó Vidal, blanqueo fachada, casa Calle Calabaza.

A D. José M.ª Roqué Mora elevar a definitiva licencia provisional construcción vivienda en arrabal S. Francisco

A D. Marcelino Pampalona Peralba, idem dos pisos vivienda en Extramuros Santa Esperanza.

A D. Manuel Farrás Marquilles, conexión red general alcantarillado Arrabal de Puigvert.

A D. Ramón Boncompte Pijuan, idem. vivienda Camino de Puellas.

A D. Amadeo Amigó Plá, colocación letrero «Bioterbiona - Piensos».

TOMAS DE AGUA.

A D. José Roca Comenge, D. José Cufià Añé, D. Ramón Martínez Husillos, D. Paulino Ribera Marquilles, D. Mariano Teruel Oliver, D. Manuel Alfonso Giles, D. Joaquín López Salas, D. Roberto Loscos Loscos, D.ª Salvadora Pallás Boldú, D. Juan Guixé Puig, D. José Marsá Corominas, D. Miguel Serra Badia, D. Jaime Juanatti Margalida, D. Juan Vito Sánchez, D. Lujís Vicente Marina, D. Luis Bertrán Torres, D. Antonio Llanes Jovell, D. Juan Cufià Añé, D. Pascual Castellá Vila, D. Manuel Juclá Abat, D. Ramón Palou Pérez y D. Agustín Gili Cases.

ATRACCIONES. A D.ª Teresa Salvador López, instalar caballitos Fiesta Mayor. A D.ª Claudia Mora Solá, por idem.

ACTIVIDADES MOLESTAS. Informar favorablemente expedientes incoados por D. Carmelo Gassó Casades, D.ª M.ª Teresa Flaqué Miró, José Bernaus Codina, Hnas. Pampalona Mora y Religiosas Concepcionistas.

Conceder la licencia solicitada por D. Miguel Torres Folguera, instalación depósito propano en Mafet.

APERTURA INDUSTRIA. A D. Jaime Huguet Cufià, autorización para un taller mecánico en Avd. J. Mestres.

A D. Juan Llurba Vicens, instalación industria fabricación bolsas de plástico en Ctra. de Tárrega.

A D.ª Isabel Barril Gené, tienda comestibles en A. Mestres

CUENTAS Y FACTURAS. Se aprobaron varias por un importe total de 981.851 pesetas.

¡ATENCIÓN SEÑORA!

*Guarde limpia su ropa,
es mejor y está preparada
para cuando la necesite.*

Es un consejo de

Tintorería
salas

Sió, 29

AGRAMUNT